

ЗМІНИ БІОХІМІЧНИХ ПОКАЗНИКІВ У ТКАНИНАХ ПЕЧІНКИ ПІД ДІЄЮ ГЛЮТАПЕРОНУ

Луценко Р.В.

Українська медична стоматологічна академія Полтава, Україна

Пошук гепатопротективних засобів є одним із важливих напрямків фармакології. Він характеризується дослідженням великої кількості природних і синтетичних речовин (Дрововоз С.М. і співавт., 2002), але потенційні гепатопротективні властивості одного з похідних дигідропіридину глютаперону досліджені недостатньо. Мета роботи – вивчити вплив глютаперону на окремі біохімічні показники печінки інтактних тварин. Експерименти виконано на білих щурах вагою 150-250 г, яким вводили глютаперон. В гомогенатах печінки визначали вміст РНК, ДНК та розраховували їх співвідношення (Северин С.Е., 1989), досліджували вміст глікогену (Seiner S. et al., 1950), глюкози (Hyvärinen A.A., Nikkila E.A., 1962) і продуктів, що реагують із 2-тіобарбітуровою кислотою (Гаврилов В.Б. и соавт., 1987), а також активність каталази (Королюк М.А. и соавт., 1988). Показано, що під впливом глютаперону вміст РНК і ДІЖ в печінці тварин не змінився, але співвідношення РНК/ДНК зросло порівняно з таким у інтактних щурів і становило 2,59. Препарат вірогідно знижував концентрацію вільної глюкози в печінці порівняно з контролем. При цьому не відбувалося змін вмісту глікогену в тканинах печінки. Застосування глютаперону викликало зниження рівня проміжних продуктів перекисного окислення ліпідів у гомогенатах печінки на 38% і активності каталази на 36% порівняно з контролем. Таким чином, виявлено, що глютаперон має вплив на процеси обміну нуклеїнових кислот, вуглеводів та вільнорадикального перекисного окиснення ліпідів у печінці. Це створює передумови для дослідження даного препарату за умов гепатичної патології.